

РЕШЕНИЕ

№ 34730

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4582** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена искова молба от К. С. К. от [населено място] чрез адв. Г. срещу бездействие на кмета на р-н „Л.“, Столична община, изразяващо се в отказ да извърши пренастаняване в друго общинско жилище на семейството на жалбоподателката, съобразно чл. 23, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (Наредбата).

В исковата молба се твърди, че след настаняването на жалбоподателката и нейния съпруг в общинско жилище под наем със заповед № ЖН-04-114/24.09.2012 г., са настъпили нови обстоятелства по см. на чл. 23, ал. 1 от Наредбата, които налагат пренастаняване на семейството в друго общинско жилище, съответстващо на нормите на чл. 17, а именно – през 2014 г. се е родила дъщеря им М. К. К., а през 2022 г. съпругът на жалбоподателката е освидетелстван с решение на ТЕЛК поради извършена трансплантация на бъбрек. Посочва се, че неколkokратно са изпращани писма до кмета на р-н „Л.“, СО, в които са посочвани горните обстоятелства, но на които са получили отговор единствено, че към момента не са налице свободни общински жилища за настаняване.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не се представлява. В писмена молба от адв. Д. се излагат подробни доводи в подкрепа на исковата молба. Претендират се разноски.

Ответникът – кмет на р-н „Л.“, СО, редовно призован, не изпраща представител. В писмено становище към преписката счита исковата молба за неоснователна, тъй като фактически няма възможност да бъде предоставено по-голямо общинско жилище, поради липсата на свободни такива в района.

СГП не изпраща представител и не изразява становище.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, съдът прие от фактическа и правна страна следното:

Искът е процесуално допустим, същият по арг. от чл. 256 ал. 1 от АПК може да се подаде безсрочно, като това е направено от лице с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, исквата молба е основателна по следните съображения:

Със заповед № ЖН-04-114/24.09.2012 г. на основание чл. 19, ал. 1 от Наредбата кметът на район „Л.“, СО настанил К. К. и съпруга ѝ К. К. в общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] състоящо се от стая, кухненски бокс и обслужващи помещения, с жилищна площ от 17,16 кв.м. На 12.12.2016 г. К. К. подала заявление рег. № РЛН16-ГР94-3601, в което посочила, че в семейството ѝ на 01.11.2014 г. се е родило дете – дъщеря ѝ М. К., поради което желае да бъдат пренастанени в по-голямо жилище, тъй като обитаваното от тях е с площ от едва 17,16 кв.м. Към заявлението била приложена и епикриза от МБАЛ „Национална кардиологична болница“ за К. К. с основна диагноза „Исхемичен мозъчен инсулт“. На това заявление било отговорено с писмо рег. № РЛН17-ГР94-195/12.01.2017 г. от кмета на р-н „Л.“, СО, като ищцата била уведомена, че на този етап заявлението не може да бъде удовлетворено. В следствие К. подала още няколко идентични молби, на които било отговаряно по сходен начин. В заявление рег. № РЛН22-ГР94-3983/17.10.2022 г. до кмета на р-н „Л.“, СО жалбоподателката посочила, че на 28.07.2022 г. на съпруга ѝ е извършена бъбречна трансплантация, поради което имат крайна нужда от още една стая, в която той да се възстановява. На 21.10.2022 г. се провело заседание на комисия при р-н „Л.“, СО по чл. 23, чл. 25 и чл. 26 от Наредбата, обективизирано в протокол № 14, на което било взето решение по т. 1.2, с което заявлението на К. К. за пренастаняване в общинско жилище не се уважавало, тъй като към момента район „Л.“ не разполагал със свободни жилища, отговарящи на нуждите ѝ. За това решение на ищцата било изпратено писмо изх. № РЛН22-ГР94-3983-(1)/24.10.2022 г. на кмета на р-н „Л.“. По преписката не се съдържат данни, дали К. е получила същото, съответно, дали е била уведомена за взетото решение от комисията.

С поредна молба от 01.09.2023 г. , този път до зам.кмет на Столична община, К. поискала пренастаняване на семейството ѝ в общинско жилище с по-голяма площ. Към молбата било приложено експертно решение на ТЕЛК № 90794/14.12.2022 г. на К. К. с посочена 100% трайно намалена работоспособност с пожизнен срок. В отговор с писмо от 03.10.2023 г. кметът на р-н „Л.“, СО посочил, че районната администрация вече се е произнесла по случая, като е цитирано решението от 21.10.2022 г. на комисията по чл. 23 от Наредбата.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на защита в производството по чл. 256, ал. 1 АПК е бездействието на административния орган, когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Разпоредбата не дефинира понятието „бездействие“, поради което съдържанието му следва да бъде изведено по тълкувателен път. Настоящият решаващ състав споделя разбирането, че бездействие по смисъла на чл. 256, ал. 1 АПК представлява неизвършването на фактически действия, при наличие на нормативно установено задължение за извършването им. Задължението трябва да произтича пряко от правната норма при настъпване на определен юридически факт – т.е. както възникването, така и съдържанието му не трябва да е опосредено от допълнително волеизявление.

Разпоредбите на Закона за общинската собственост и приетата въз основа на него Наредба предвиждат многоетапна процедура по отдаване под наем на общинско жилище, която включва правни преценки и волеизявления на различни органи и съставлява сложен фактически състав.

Така в чл. 10 от Наредбата е посочено, че кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация, като задължение на тази комисия е да разгледа заявленията за картотекиране и да взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната нужда по групи съгласно чл. 8. В чл. 15, ал. 1 от Наредбата е установено и правомощието на Комисията по чл. 10 да разглежда постъпилите до 31 декември на предходната година декларации по чл. 6 и да се произнася с решение в случаите, когато има нови обстоятелства, които налагат промяна на групата или изваждане от картотеката. Настаняването под наем в общинско жилище се извършва със заповед от кмета на района по местонахождение на жилището (чл. 19 от Наредбата).

Приложение в настоящия казус намира разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредбата, съгласно която при изменение на обстоятелствата, водещи до промяна на жилищните нужди, наемателите се пренастаняват в друго жилище, съответстващо на нормите по чл. 17 за жилищно настаняване. Така в чл. 17 е посочено, че се определят следните норми за жилищно настаняване: 1. на едночленно семейство - до 25 кв. м жилищна площ; 2. на двучленно семейство - до 40 кв. м жилищна площ; 3. на тричленно семейство - до 55 кв. м жилищна площ; и т.н. Безспорно в настоящия случай е, че семейството на ищцата от двучленно (при първоначалното издаване на настанителната заповед) е станало тричленно – с раждането през 2014 г. на детето М. К.. Общинското жилище, което им е предоставено под наем е с жилищна площ от 17,16 кв.м. Следователно, налице са предпоставките по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за пренастаняване на наемателите в друго жилище. Въпреки че, законодателят не е предвидил минимално допустимата жилищна площ, а само нейния максимален размер, то следва да се посочи, че обитаваната към момента жилищна площ от семейството на жалбоподателката е под максимално предвидената дори за едночленно семейство.

С оглед горните обстоятелства за кмета на район „Л.“, СО е възникнало задължението за предприемане на действия по пренастаняване на семейството на ищцата в друго жилище. В действителност по преписката е налице протокол № 14/21.10.2022 г., в който комисия по чл. 23 от Наредбата е взела решение да не уважи молбата на К. с оглед липсата на свободни жилища, отговарящи на нуждите на семейството. След това решение, обаче К. К. е подала ново заявление вх. № СОА14-ГР94-3412-(3)/01.09.2023 г., към което е приложила и ЕР на ТЕЛК на Къчно К. от 14.12.2022 г., което се явява още едно ново обстоятелство по см. на чл. 23 от Наредбата. По това заявление, обаче, не са налице доказателства районната администрация да е извършила каквито и да било действия по неговото разглеждане. Не е извършен оглед на общинското жилище, не са изискани от ищцата документи, удостоверяващи притежаваното от семейството недвижимо имущество, МПС и годишни доходи, с оглед включването им в картотеката като семейство, заемащо недостатъчна жилищна площ по нормите на чл. 17 (чл. 8, 1, т. 5 от Наредбата). Това са все фактически действия, които нормативната уредба изисква от административния орган да бъдат извършени, в случай на възникнала необходимост от пренастаняване в друго жилище. Следва да се отбележи, че липсват данни такива действия да са извършени и при произнасянето на комисията с решение от 21.10.2022 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че за кмета на СО, район „Л.“ и неговата администрация е налице незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в неизпълнение на задължение за фактически действия, дължими с оглед подаденото до него заявление вх. № СОА14-ГР94-3412-(3)/01.09.2023 г. от К. К. за пренастаняване на основание чл. 23, ал. 1 от Наредбата. Съгласно чл. 256, ал. 3 от АПК, в този случай с решението си съдът осъжда административния орган да извърши действието, като определя срок за това. Съдът счита, че в случая срокът следва да бъде едномесечен, считано от влизане в сила на настоящето съдебно

решение.

С оглед изхода на делото на ищецът се дължат сторените по делото разноси, които представляват 10 лева заплатена държавна такса. Въпреки че в молба от 02.10.2025 г. адвокат Д. е направил искане за присъждане на разноси за адвокатски хонорар, съобразно списък на разностите, такъв не е представен по делото, поради което и съдът не следва да се произнася в този смисъл. Водим от изложеното и на основание чл. 256, ал. 3 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Кмета на район „Л.“, Столична община да извърши дължимите фактически действия с оглед подадено заявление вх. № СОА14-ГР94-3412-(3)/01.09.2023 г. от К. К. за пренастаняване в друго жилище, съответстващо на нормите по чл. 17, на основание чл. 23, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, които действия следва да бъдат извършени в едномесечен срок от влизане в сила на настоящето съдебно решение, при съобразяване с неговите мотиви.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. С. К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 лева, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване в 14-дневен срок с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: